

Mellem Grundtvig og de missionske – den unge Prenter i det kirkelige landskab.

Foredrag ved 100-års-dagen, MF, 7. november 2007 Kurt E Larsen

1907: Født i Frederikssund

1925: Student fra Metropolitanskolen i København

1931: Cand. theol.

1931-35: Manuduktør og studieophold i Frankrig, Tyskland (hos Karl Barth i dramatiske nazi-forhold) og England

1935-40: Sognepræst i Hvilsager-Lime i Århus stift

1940-45: Kapellan ved Århus Domkirke

Underviste i teologi i Århus fra 1936

Disputats om Luther 1944 (under politisk højspænding)

Aktiv i politik (Dansk Samling), modstandskamp og Danmarks frihedsråd lokalt (Skrev "Kirken og Retten" illegalt)

1945-72: Professor i Dogmatik i Århus

1972-1978: Præst i Branderup i Sønderjylland

1990: Død

.....

Højregrundtvigsk teologisk kandidat på rejse 1931-35:

Mod liberalteologien

Enig med Tidehverv i kritik, men fra 1935 opgør med Tidehverv

"Tidehvervsbevægelsen" er ved ganske langsomt at glide ind i interesseløshedens sfære som bevægelse betragtet. Dette skyldes dens tiltagende tendens til isolering og "vennerlille"-ånd og til at søge alliance med en hendøende liberalismes "radikalisme" (1933)

Selvstændig inspiration fra tysk teologi

"Barthianismen" er ikke længere en fast størrelse. Ingen vil kunne sige, hvor den er (1933)

Kritik af Indre Mission; kritik af Oxfordgruppen (men ja til vækkelse!)

Kirken – forstået som Evangelisk Katholicitet = ikke retningsvæsen

1936-40: Grundtvigsk sognepræst med barthianske anliggender

Inspirationen fra Barth.

"De to semestres indtryk satte sig spor resten af livet" (1985)

Ingen barthiansk retning, men en sag: Religion/ kristendom, Evangelium/ Lov, Skriftbundethed

Kritik af grundtvigsk miljøer og af Anders Nørgaards Grundtvig-tolkning.

Kirken som subjekt i verden og kulturen – førte ikke til Kirkeligt Centrum eller Højkirkelighed,

men til KFUM og især Dansk Samling

Kirken, ikke kirkelige retninger

1940-44: Bypræsten vil have kirken ud i folket og kulturen

Dansk Samling med kultur på kristen grund: Barthiansk anliggende

Kirken – "svenske" Kirketanker. Sognekirkelighed ud fra Morten Pontoppidan

Kirkepolitisk er han grundtvigianer og tolerant over for liberale teologer

"De mener i den Grad at have forstaaet Luther, at De undertiden løber Fare for at gøre ham til Talsmand for en halvgrundtvigsk Opfattelse, og det er en farlig Fremgangsmaade. Og som Systematiker synes jeg, De er mere Agitator end godt er". (N.H.Søe, ifølge KD-referat 8/12 1944)

Prenter og Barthöldy – enig om forkyndelsen og kristent kulturengagement. Uenige om sognekirkelighed og vækkelse/sækularisering

1946-1952: Professoren forsvare folkekirken, men ikke ukritisk

Højkirkelige bevægelser tegner sig, Prenter forsvare ægte bøn

Advarer mod Rom som teologisk "sikkerhed"

Kvindelige præster – Prenter imod, men kritiserer modstandernes argumenter

Imødegår de sorgløse folkekirketilhængere, der ikke vil høre om tro, vækst og eskatologi

Nej til Bekendelseskirke og Menighedsfakultet, men også nej til grænseløs rummelighed

Fortsat kritik af vækkelserne og pietismen

"Kristendommen fik fremmedherredømme under biblens bogstav eller professorers rette lære" (1948)